

Ο Guardian ξαναχτυπά: Γιατί πρέπει να επιστρέψουμε τα Μάρμαρα του Παρθενώνα

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Με εγκώμια για το Μουσείο Ακροπόλεως ο Guardian ζητεί την επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα στην Ελλάδα, απο τη... νεκρική αίθουσα του Βρετανικού Μουσείου

Δημοφιλή σύμμαχο στο διαχρονικό ζήτημα επιστροφής των Μαρμάρων του Παρθενώνα αποκτά από σήμερα η χώρα μας, καθώς ο αρθρογράφος του βρετανικού Guardian, Τζόναθαν Τζόουνς, εκθειάζει το Μουσείο της Ακρόπολης και επισημαίνει ότι τα γλυπτά ανήκουν στη φυσική τους θέση, την Ελλάδα.

Αποκαλώντας τα «τα πιο όμορφα έργα τέχνης του κόσμου» και τιτλοφορώντας το άρθρό του με την ίδια φράση, ο αρθρογράφος διερωτάται το πού ανήκουν, πώς πρέπει να φροντίζονται και πού πρέπει να εκτίθενται και τι μπορεί να κάνει κάποιος μ' αυτά.

Επισημαίνει, δε, μεταξύ άλλων, ότι η νεκρική, όπως την αποκαλεί, αίθουσα του Βρετανικού Μουσείου «πλακώνει» τα γλυπτά, που θα πρέπει να επιστρέψουν στο «υπέροχο» Μουσείο της Ακρόπολης.

«Τα γλυπτά δημιουργήθηκαν στην Αθήνα τον 5ο αιώνα π.Χ. για να διακοσμήσουν τον Παρθενώνα, τον ναό της Αθηνάς, που ακόμα και σήμερα δεσπόζει στον ορίζοντα της ελληνικής πρωτεύουσας», ξεκινά το κείμενό του ο Τζόουνς και

εκκινεί το ταξίδι στο χρόνο, περιγράφοντας το πότε και το πώς «γεννήθηκαν».

«Τα γλυπτά δημιουργήθηκαν στην Αθήνα τον 5ο αιώνα π.Χ. για να διακοσμήσουν τον Παρθενώνα, τον ναό της Αθηνάς, που ακόμα και σήμερα δεσπόζει στον ορίζοντα της ελληνικής πρωτεύουσας», αναφέρει, συγκρίνοντάς τα με άλλα μνημεία παγκοσμίου ενδιαφέροντος.

Εν συνεχεία καταπιάνεται, εμφανώς ενοχλημένος, με τον Λόρδο Έλγιν. «Είναι φανερό ότι ο Λόρδος Έλγιν αφαίρεσε τα καλύτερα διατηρημένα τμήματα που διασώθηκαν από τον ναό στις αρχές του 19ου αιώνα, και τα μετέφερε στο Λονδίνο, όπου από τότε συγκαταλέγονται στα εκθέματα του Βρετανικού Μουσείου», σημειώνει.

«Είναι επίσης εμφανές ότι η Ελλάδα θέλει τα Μάρμαρα του Παρθενώνα πίσω και το 2009 άνοιξε ένα μουσείο -έργο τέχνης, κάτω από το λόφο της Αρκόπολης που στέκεται ο Παρθενώνας για να τα στεγάσει», επισημαίνει ο Τζόουνς και αναρωτιέται: «Πού ανήκουν όμως πραγματικά τα γλυπτά; Για να βρει όμως κανείς μια λογική απάντηση σε αυτό το ερώτημα, πρέπει πρώτα να σκεφτεί ότι πρόκειται για την πιο όμορφη τέχνη στον κόσμο. Έχει μόνο ελάχιστους αντιπάλους - σκεφτείτε τον Λεονάρντο ντα Βίντσι και τον Μιχαήλ Άγγελο».

«Τα γλυπτά όμως του Παρθενώνα δημιουργήθηκαν 2.000 χρόνια πριν από τα αριστουργήματα της Αναγέννησης. Κρύβουν ζωή, ενέργεια, ηρεμία και μεγαλείο. Οι μορφές των ανακλινόμενων θεών από το ανατολικό αέτωμα, για παράδειγμα, αποδίδουν τρομακτικά τη σύνθεση της μορφής και της χάρης και μοιάζουν περισσότερο με όνειρα παρά με αντικείμενα. Οι φλέβες που διακρίνονται από τα πλευρά ενός κενταύρου, το πάθος των ζώων που κοιτάζουν ψηλά στον ουρανό την ώρα που οδηγούνται προς θυσία - αυτές οι λεπτομέρειες συνθέτουν μια άψογη ομορφιά που επαναλαμβάνω συναγωνίζονται μόνο τα μεγαλύτερα αριστουργήματα της Αναγέννησης», συνεχίζει και παραθέτει να ισχυρό επιχείρημα, υπενθυμίζοντας τις τοιχογραφίες της Καπέλα Σιστίνα.

«Εάν οι τοιχογραφίες της Καπέλα Σιστίνα είχαν αποσπαστεί από την οροφή τον 19ο αιώνα και εκθέτοντας στην Εθνική Πινακοθήκη (στο Λονδίνο) θα μπορούσαμε να τις εκτιμήσουμε τόσο; Όχι. Θα προσπαθούσαμε να φανταστούμε την πραγματική δύναμη του έργου του Μιχαήλ Αγγελου στην φυσική του θέση. Θα χάναμε την συγκίνηση που νιώθει κανείς όταν πονάει ο λαιμός του στην προσπάθεια να τα θαυμάσει στην οροφή της Καπέλα Σιστίνα αλλά και τον ενθουσιασμό να διασχίζουμε το Βατικανό προκειμένου να τα θαυμάσουμε, ακόμη και μέσα από τη φασαρία της αναμονής», αναφέρει χαρακτηριστικά ο Τζόουνς.

«Νεκρική η αίθουσα του Βρετανικού Μουσείου»

Ο Τζόνathan Τζόουνς παραδέχεται με νόημα ότι «η θλιβερή αλήθεια είναι πως μέσα στο Βρετανικό Μουσείο, τα γλυπτά του Παρθενώνα δεν μπορεί να τα θαυμάσει κανείς στην τελειότητά τους. Κυρίως για έναν λόγο, παρουσιάζονται σε μια γκρίζα, νεοκλασική αίθουσα όπου οι πέτρινοι τοίχοι της δεν κάνουν αντίθεση με αυτά τα λίθινα έργα τέχνης – είναι μια νεκρική αίθουσα που τα «πλακώνει» αντί να τα φωτίζει».

«Επομένως, αν το Βρετανικό Μουσείο θέλει να κρατήσει αυτά τα αριστουργήματα, πρέπει να βρει τα χρήματα να τα παρουσιάσει σε έναν χώρο με πιο μοντέρνα αισθητική», τονίζει και συμπληρώνει: «Ή, θα μπορούσε να τα επιστρέψει στην Ελλάδα, που έχει κατασκευάσει ήδη ένα υπέροχο σύγχρονο μουσείο για να το κάνει αυτό. Το καλύτερο πράγμα σχετικά με την έκθεση των γλυπτών στο Μουσείο της Ακρόπολης, για τα γλυπτά του Παρθενώνα, είναι πως καθιστά εύκολο στον θεατή να δει πώς ταιριάζουν τα γλυπτά στο κτίριο και πώς λειτουργούν ως σύνολο. Έχει επίσης ένα πλεονέκτημα που το Λονδίνο δεν μπορεί σε τίποτε να συναγωνιστεί – μπορεί κανείς να θαυμάσει τα γλυπτά και μετά μέσα από τον γυάλινο τοίχο να δει τον ίδιο τον Παρθενώνα, δημιουργώντας μια αισθητική σύνδεση ανάμεσα στην τέχνη και το αρχιτεκτονικό σπίτι τους».

«Την πρώτη φορά που επισκέφτηκα τον Παρθενώνα μαγεύτηκα από την μοναδική φωτεινότητα και την τελειότητά του και σκέφτηκα ότι είναι απολύτως προφανές πως τα μάρμαρα του Παρθενώνα πρέπει να βρίσκονται στην Αθήνα», τονίζει ο αρθρογράφος. «Τότε έμαθα περισσότερα για την εκστρατεία επιστροφής τους. Φαινόταν να αφορά κυρίως την εθνική υπερηφάνεια και όχι τόσο την ίδια την τέχνη. Δεν με ενδιαφέρει ο εθνικισμός, μόνο ο καλύτερος τρόπος για να αναδειχθεί αυτό το καταπληκτικό έργο τέχνης, ώστε ο καθένας να μπορεί να αισθανθεί τη δύναμή του» γράφει ο αρθρογράφος για να καταλήξει ότι «εθνικιστικό ή όχι, η Ελλάδα έχει αποδείξει ότι αγαπά την τέχνη. Η Ελλάδα και όχι το Βρετανικό Μουσείο αξίζει να είναι ο θεματοφύλακας της μεγαλύτερης τέχνης του κόσμου. Για τον κόσμο. Και για την τέχνη», ολοκληρώνει το άρθρο του στον Guardian ο Τζόουνς.

Πηγή: voria.gr